

Müslüman Kimdir?

Müslüman Kimdir?

İslâm'ın kelime anlamı barış, esenlik, güven ve kurtuluştur. İslâm, kişinin herhangi bir zorlama olmaksızın kendi tercih ve arzusuyla, içten bir bağlılıkla Allah'a teslim olması, O'nun emir ve yasaklarını şartsız bir şekilde kabul etmesidir. Din olarak İslâm'ı kabul eden ve onun kurallarına riayet eden kişiye Müslüman denir.

Bir kimsenin İslâm dinine girişi, *kelime-i şahadet* getirmesiyle gerçekleşir. Kelime-i şahadet, "Ben şahitlik ederim ki Allah'tan başka ilah yoktur. Yine şahitlik ederim ki Muhammed O'nun kulu ve resulüdür" demektir. İslam'ın gereği, Allah'ın ve Resulü'nün bildirdiği temel ilkelere gönülden inanmak yani

Kelime-i Tevhid

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ

Lâ ilâhe İllallâh, Muhammedün Resûlüllah.

iman etmektir. İman, Allah'ın varlığına ve birliğine, meleklerine, indirdiği kitaplarına, gönderdiği peygamberlere, âhiret gününe ve kadere inanmaktır. Mümin ise bütün bunlara inanan, inandığını diliyle ifade eden ve hayatına yansıtan kimse-
dir.

Müslüman İslam'a gönülden bağlandığı için aynı zamanda mümindir ve müminlerin özellikleri Kuran'ı Kerim'de birçok yerde anlatılmıştır. Kur'an-ı Kerim'in bildirdiği özellikler bir müminde yoksa bu İslam'ın kusuru değil, o insanın hatası ve eksikliğidir. Dolayısıyla her mümin, yüce kitabının anlattığı güzel vasıfları sahiplenmek ve hayatına yansıtmakla sorumludur. Kur'an-ı Kerim, müminlerin öne çıkan vasıflarından şöyle bahseder:

“Yüzlerinizi doğuya ve batıya çevirmeniz erdemlilik değildir. Asıl erdemli kişi Allah'a, âhiret gününe, meleklerle, kitaba ve peygamberlere iman eden; sevdiği maldan yakınlarla, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışlara, yardım isteyenlere ve özgürlüğünü kaybetmiş olanlara harcayan; namazı kılıp zekâtı verendir. Böyleleri anlaşma yaptıklarında sözlerini tutarlar; darlıkta, hastalıkta ve savaş zamanında sabrederler. İşte doğru olanlar bunlardır ve işte takvâ sahipleri bunlardır.” (Bakara, 2/177)

“Rabbin, sadece kendisine kulluk etmenizi ve anne babanıza iyi davranmanızı emretti. Onlardan biri veya ikisi senin yanında yaşlanırsa onlara ‘öf’ bile deme! Onları azarlama! İkisine de gönül alıcı güzel sözler söyle. Onlara merhametle ve alçak gönüllülükle kol kanat ger. ‘Rabbim! Onlar nasıl küçüklükte beni şefkatle eğitip yetiştirdilerse şimdi sen de onlara merhamet göster’ diyerek dua et.” (İsra, 17/23-24)

“Onlar (takvâ sahipleri) bollukta da darlıkta da Allah yolunda harcarlar, öfkelelerini yenerler, insanları affederler. Allah işini güzel yapanları sever. Onlar çirkin bir şey yaptıkları veya kendilerine kötülük ettikleri zaman Allah’ı hatırlarlar da hemen günahlarının bağışlanmasını dilerler. Zaten günahları Allah’tan başka kim bağışlayabilir ki? Onlar, yaptıkları hatada bile bile ısrar etmezler.” (Al-i İmran, 3/134-135)

“Müminler o kimselerdir ki, Allah’ın adı anıldığında yürekleri titrer, kendilerine Allah’ın ayetleri okunduğunda bu onların imanlarını arttırır. Onlar yalnızca rablerine güvenirler. Namazlarını özenle kılarlar, kendilerine verdiğimiz şeylerden bir kısmını Allah yolunda harcarlar.” (Enfal, 8/2-3)

“De ki: Gelin, rabbinizin size neleri haram kıldığını okuyayım: O’na hiçbir şeyi

ortak koşmayın. Anne babaya iyilik edin. Fakirlik korkusuyla çocuklarınızı öldürmeyin; biz, sizin de onların da rızkını veririz. Kötülüklerin açığına da gizlisine de yaklaşmayın. Haklı bir sebep olmadıkça Allah'ın yasakladığı cana kıymayın. İşte bunları Allah size emretti; umulur ki düşünüp anlarsınız. Rüşdüne erişinceye kadar yetimin malına, onun iyiliğine olmadıkça el sürmeyin. Ölçü ve tartıyı adaletle yapın. Biz herkese ancak gücünün yettiğı kadarını yükleriz. Söz söylediğiniz zaman, yakınlarınız hakkında bile olsa, adaletli olun. Allah'a verdiğiniz sözü eksiksiz yerine getirin. İşte düşünüp öğüt alarsınız diye Allah size bunları emretti. Şüphesiz bu benim dosdoğru yolumdur. Buna uyun; [başka] yollara sapmayın; sonra onlar sizi Allah'ın yolundan ayı-

rır. İşte günahahtan korunmanız için Allah bunları size emretti.” (Enam, 6/151-153)

“Müminler kesinlikle kurtuluşa ermiştir. Ki onlar, namazlarında derin bir saygı hali yaşarlar; anlamsız, yararsız söz ve davranışlardan uzak dururlar; zekâtı verirler; iffetlerini korurlar.” (Müminun, 23/1-5)

“Rahmân'ın has kulları veryüzünde vakkarla yürüyen, cahiller onlara laf attığı zaman, 'selâm' deyip geçen kullardır. Gecelerini rablerine secde ederek, O'nun huzurunda durarak geçirirler. 'Ey rab-bimiz' derler, 'Bizi cehennem azabından uzak tut; çünkü onun azabı bitip tükenme bilmez. O cehennem ne kötü bir yerleşme ve kalma yeridir!' Yine o iyi kullar, harcama yaptıkları zaman ne saçıp savururlar ne de cimrilik ederler; harcamaları bu ikisi arasında mâkul bir dengeye göre olur. Onlar, Allah ile birlikte

başka bir tanrıya tapmazlar; haksız yere, Allah'ın dokunulmaz kıldığı insan hayatına kıymazlar, zina etmezler. Zira (bilirler ki) bunları işleyen kimse cezasını bulacak.” (Furkan, 25/63-68)

“Yine anılan o iyi kullar, asılsız şeylere şahitlik etmezler; boş ve manasız davranışlarla karşılaştıklarında onurluca çekip giderler. Kendilerine rablerinin ayetleri hatırlatıldığında o ayetler karşısında körler ve sağırlar gibi bilinçsizce davranmazlar.” (Furkan, 25/72-73)

“Bilerek hakkı bâtil ile karıştırmayın, hakkı gizlemeyin. Namazı kılın, zekâtı verin, rükû edenlerle beraber rükû edin.” (Bakara, 2/42-43)

“Ey iman edenler! Zannın çoğundan sakının; çünkü bazı zanlar günahtır. Gizlilikleri araştırmayın, birbirinizin gıybetini yapmayın; herhangi biriniz, ölmüş

kardeşinin etini yemekten hoşlanır mı? Tabii ki bundan tiksiniyorsunuz! Allah'a itaatsizlikten de sakının. Allah tövbeleri çokça kabul etmektedir, rahmeti sonsuzdur.” [Hucurat, 49/12]

“Biz Allah'a ve bize indirilene; kezâ İbrâhim, İsmâil, İshak, Ya'küb ve torunlarına indirilenlere; yine Mûsâ ve İsâ'ya verilenlere [Tevrat ve İncil'in tahrif edilmemiş asıl hallerine] ve bütün peygamberlere rableri tarafından gönderilenlere inandık. Onlar arasında ayırım yapmayız; biz O'na teslim olmuşuzdur, deyin.” [Bakara, 2/136]

“Allah'tan başkasına tapanlara kötü söz söylemeyin; sonra onlar da bilmeden, taşkınlık yaparak Allah hakkında kötü sözler söylerler. Böylece biz her ümmete kendi işlerini çekici gösterdik. Sonunda dönüşleri rablerinedir. Artık O, ne yaptıklarını kendilerine bildirecektir.” [Enam, 6/108]

“Mümin erkekler ve mümin kadınlar birbirlerinin velisidir [dostu ve yardımcısıdır]; iyiliği teşvik eder, kötülükten alıkoyarlar, namazı kılarlar, zekâtı verirler, Allah'a ve resulüne itaat ederler. İşte onları Allah merhametiyle kuşatacaktır. Kuşkusuz Allah mutlak güç ve hikmet sahibidir.” [Tevbe, 9/71]

“Allah size, emanetleri mutlaka ehline vermenizi ve insanlar arasında hükmettiğiniz zaman adaletle hükmetmenizi emreder. Allah size ne güzel öğütler veriyor. Şüphesiz Allah her şeyi işitmekte, her şeyi görmektedir.” [Nisa, 4/58]

“Ey insanlar! Yeryüzünde bulunan maddelerin helâl ve temiz olanlarından yi-yin; şeytanın peşinden gitmeyin, çünkü o apaçık düşmanınızdır.” [Bakara, 2/168]

“Onlar, başlarına bir musibet geldiğinde, ‘Doğrusu biz Allah’a aidiz ve kuşkusuz O’na döneceğiz’ derler. İşte rablerinin lütufları ve rahmeti bunlar içindir ve işte doğru yola ulaşmış olanlar da bunlardır.” [Bakara, 2/156-157]

“Onlar gecenin az bir kısmında uyurlardı. Seher vakitlerinde rablerinden bağışlanmalarını dilerlerdi. Yardım isteyenlere ve yoksullara mallarından belli bir pay ayırırlardı.” [Zariyat, 51/17-19]

“Allah’ın yapılmasına ve içinde isminin anılmasına izin verdiği evlerde, akşam sabah Allah’ı tenzih ederek anarlar. Öyle kimselerdir ki, ne ticaret ve de alım satım kendilerini Allah’ı anmaktan, namazı hakkıyla kılmaktan ve zekâtı vermekten alıkoyamaz; onlar ki, gözlerin ve gönüllerin dehşetle sarsılacağı bir günden korkarlar. [Bütün bunları] Allah kendilerini, yaptıklarından daha güzeli ile ödüllenen-

dirsin, daha fazlasını da lütfundan versin (diye yaparlar). Allah dilediğini hesapsız rızıklandırır.” (Nur, 24/36-38)

*“Peygambere indirileni dinlediklerinde, gerçekte tanışmalarından dolayı gözle-
rinin yaşlarla dolup taşıtığını görürsün.
Derler ki: Rabbimiz inandık; bizi şahitler-
le birlikte yaz.” (Maide, 5/83)*

*“(Dünyalık olarak) size her ne verilmişse,
bu dünya hayatının geçimliğidir. Allah'ın
yanında bulunanlar ise daha hayırlı
ve kalıcıdır. Bu mükâfat, inananlar ve
Rablerine tevekkül edenler, büyük gü-
nahlardan ve çirkin işlerden kaçınanlar,
öfkелendikleri zaman bağışlayanlar, Rab-
lerinin çağrısına cevap verenler ve na-
mazı dosdoğru kılanlar; işleri, aralarında
şûra (danışma) ile olanlar, kendilerine
verdiğimiz rızıktan Allah yolunda harca-
yanlar, bir saldırıya uğradıkları zaman,*

aralarında yardımlaşanlar içindir.” (Şura, 42/36-39)

“O kitap [Kur'an]; onda asla şüphe yoktur. O, muttakiler [sakınan ve sorumluluğunu bilenler] için bir yol göstericidir. Onlar gayba inanırlar, namaz kılarlar, kendilerine verdiğimiz mallardan Allah yolunda harcarlar. Yine onlar, sana indirilene ve senden önce indirilene iman ederler, ahiret gününe de kesinkes inanırlar.” (Bakara, 2/2-4)

İletişim

Diyanet İşleri Başkanlığı
Dini Yayınlar Genel Müdürlüğü
Yabancı Dil ve Lehçelerde Yayınlar Daire Başkanlığı

Üniversiteler Mah. Dumlupınar Bulvarı
No:147/A 06800 Çankaya-ANKARA /TÜRKİYE

Tel : +90 312 295 72 81

Fax : +90 312 284 72 88

e-mail: yabancidiller@diyanet.gov.tr